

3

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 grudnia 1964 r.

w sprawie sposobu oznakowania pojazdów przeznaczonych do wykonywania czynności na jezdni oraz specjalnego oznaczenia osób pracujących na jezdni.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 235) oraz § 15 ust. 1, § 18 ust. 1 i § 169 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kierujący pojazdami przeznaczonymi do wykonywania czynności na jezdni, jak np. pojazdami pogotowia drogowego lub technicznego, pojazdami polewarkami, samochodowymi zamiatajkami, samochodowymi, polewarko-zmywarko-zamiatajkami, samochodami do wywozu nieczystości, samochodami do oczyszczania kanalizacyjnych wpuław ulicznych, pojazdami do odsysania kondensatów z sieci gazu, samochodowymi piaskarkami, polewarko-zmywarkami, samochodami z pługami odśnieżnymi lub pojazdami konserwującymi urządzenia na drodze, zwanymi dalej „pojazdami”, mogą w czasie wykonywania czynności na jezdni nie stosować się do przepisów o ruchu po prawej stronie drogi i zatrzymywaniu się, ustalonych w rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 235), zwanym dalej „rozporządzeniem”, pod warunkiem, że pojazdy te są oznakowane w sposób określony w niniejszym zarządzeniu.

2. Jeżeli miejsce, w którym pojazdy wykonują czynności na jezdni, jest oznaczone stosownie do przepisów o znakowaniu robot na drodze, a w szczególności użytkownicy drogi są ostrzegani znakiem drogowym „roboty na drodze” (§ 92 ust. 10 rozporządzenia), oznakowanie pojazdów w sposób określony w niniejszym zarządzeniu nie jest wymagane, nawet jeżeli kierujący tymi pojazdami nie stosują się do przepisów o ruchu po prawej stronie drogi i zatrzymywaniu się.

§ 2. 1. Pojazdy powinny być oznakowane przez pomalowanie co najmniej ich skrajnych części (np. zderzaków, błotników, krawędzi) z przodu i z tyłu pojazdu w pasy na przemian białe i czerwone lub żółte i czerwone.

2. Powierzchnia oznakowanych części pojazdu (ust. 1) powinna wynosić co najmniej po 2.500 cm² z lewej i z prawej strony. Do ustalenia wymiarów powierzchni oznakowanych części pojazdu wlicza się tylko te powierzchnie, które są widoczne dla osoby patrzącej na pojazd z przodu lub z tyłu.

3. Zewnętrzne krawędzie oznakowanych powierzchni pojazdu nie mogą znajdować się dalej niż 20 cm od bocznych powierzchni obręsu pojazdu, a dolne krawędzie nie wyżej niż 130 cm ponad powierzchnią jezdni.

4. Szerokość każdego z pasów (ust. 1) powinna wynosić nie mniej niż 10 cm i nie więcej niż 20 cm i powinna być dostosowana do wymiarów oznakowanej powierzchni w taki sposób, aby znajdowały się na niej co najmniej dwa pasy białe lub żółte i dwa pasy czerwone. Pasy na pojeździe powinny być umieszczone w taki sposób, aby przy normalnym ustawieniu pojazdu na jezdni były skośne lub równoległe do powierzchni jezdni; pasy mogą być wykonane z materiałów odblaskowych w taki sposób, aby dawały odbłask biały lub żółty z przodu, a czerwony do tyłu.

§ 3. Jeżeli ze względu na konstrukcję pojazdu lub z innych przyczyn oznakowanie pojazdu w sposób określony w § 2 nie jest możliwe, dopuszcza się umieszczenie na pojeździe ruchomych elementów oznakowania (np. tarcz) pomalowanych w pasy na przemian białe i czerwone lub żółte i czerwone. Przepisy § 2 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Niezależnie od oznakowania określonego w §§ 2 i 3 wystające części urządzeń na pojazdach-dźwigach oraz innych podobnych pojazdach powinny być pomalowane w pasy na przemian białe i czerwone lub żółte i czerwone na całej długości lub co najmniej na odcinku 1 m, licząc od punktu skrajnego tych części; pasy powinny znajdować się na płaszczyznach widocznych z przodu i z boku.

§ 5. Pojazdy wykonujące czynności na jezdni w warunkach niedostatecznej widoczności — oprócz oznakowania pasami białymi i czerwonymi lub żółtymi i czerwonymi — powinny być zaopatrzone co najmniej w dwie trójkątne, równoboczne, żółte tarcze odblaskowe o wymiarach boku 40 cm, umieszczone w taki sposób, aby były widoczne od strony nadjeżdżających pojazdów. Dolna krawędź tarczy nie powinna znajdować się wyżej niż 130 cm ponad powierzchnią jezdni. Tarcze te nie są wymagane, jeżeli oznakowanie pojazdu jest wykonane z materiałów odblaskowych, a ustawienie pojazdu na jezdni jest takie, że oznakowanie odblaskowe widoczne jest od strony nadjeżdżających pojazdów.

§ 6. Na pojeździe dopuszcza się umieszczenie pługa odśnieżnego lub innego urządzenia o dużych wymiarach, zastępującego światła zewnętrzne pojazdu, pod warunkiem że światła te będą przeniesione lub powtórzone w taki sposób, aby były widoczne dla innych użytkowników drogi.

§ 7. 1. Dopuszcza się zaopatrzenie w żółte światło migające pojazdów, których charakter pracy wymaga częstych postojów przy lewej krawędzi jezdni lub zajmowania pozycji, w której podłużna oś symetrii pojazdu nie jest równoległa do osi jezdni. Światło to powinno być tak umieszczone, aby było widoczne od strony nadjeżdżających pojazdów, używanie tego światła podczas jazdy jest zabronione.

2. Zamiast żółtego światła migającego na pojeździe (ust. 1) dopuszcza się umieszczenie dwóch takich światel na jezdni, po obu stronach pojazdu w ten sposób, aby wskazywały położenie pojazdu kierującym innymi pojazdami.

3. Przy zastosowaniu światel wymienionych w ust. 1 lub 2 nie wymaga się umieszczenia na pojeździe żółtych tarcz odblaskowych określonych w § 5.

§ 8. 1. Specjalne oznaczenie osób pracujących na jezdni (§ 15 rozporządzenia) polega na używaniu przez te osoby czapek koloru żółtego lub pomarańczowego i noszeniu na obu ramionach opasek szerokości 15 cm, składających się z pasów na przemian białych i czerwonych prostopadłych lub skośnych do krawędzi opaski; czapki i opaski mogą być wykonane z materiałów odblaskowych.

2. Sprzęt przewoźny używany przez osoby wymienione w ust. 1 powinien być pomalowany w pasy na przemian białe i czerwone albo żółte i czerwone; jeżeli ze względu na kształt sprzętu malowanie w pasy nie jest wskazane, sprzęt może być pomalowany w całości na kolor żółty lub pomarańczowy.

§ 9. Do dnia 31 grudnia 1965 r. osoby pracujące na jezdni mogą posiadać oznaczenie dotychczas stosowane, nie odpowiadające przepisom § 8 ust. 1. Przepis ten stosuje się również do sprzętu (§ 8 ust. 2).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1965 r.

Minister Komunikacji: P. Lewiński
Minister Spraw Wewnętrznych: M. Moczar